

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818201419
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2019:6818201419.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z. Á., T.. XX.XX.XXXX, H. T.Z. XX, XXX XX K. G., o zaplatenie 1633,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 346,16 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 64,80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 23.07.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 633,65 EUR spolu s úrokom vo výške 28 % p.a. zo sumy 1 633,65 EUR od 3.7.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.04.2014 uzavrel so žalovaným v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl.. § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu (ďalej len „VOP“) Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 1531561004, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol osobný účet žalovaného. Vzhľadom na porušenie Zmluvy žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 10.05.2018 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet; ide o internú transakciu žalobcu, nie o úhradu zo strany žalovaného. V zmysle VOP, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a to vo výške 28 % p.a. až do vyplatenia celej pohľadávky; úrok vo výške 28 % p.a. si žalobca uplatňuje zo sumy 490,35 EUR (nepovolené prečerpanie účtu) odo dňa nasledujúceho po prevode debetného zostatku na účte žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet žalobcu.

3. Písomným podaním zo dňa 20.11.2018 žalobca doplnil skutkové tvrdenia a špecifikoval žalovanú sumu, ktorá predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním dňa 12.02.2019 a uviedol, že žalobca nepreukázal, že by so žalovaným mal uzavretý zmluvný vzťah o prečerpaní (existencii možnosti prekročenia) peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovaného poskytnutých bankou, či už z hľadiska výšky prečerpania, spôsobu splácania prečerpania ako aj iných náležitostí a podmienok súvisiacich s poskytovaním tejto služby bankou. Poukázal na skutočnosť, že banka si uzavretím a ukončením vedenia účtu uplatňuje ďalšie úročenie zo sumy, ktorá je tvorená aj úrokom, t.j. banka požaduje úrok z úrokov, čo je podľa žalovaného neprijateľné, nakoľko ide o duplicitnú sankciu dlžníka.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 26.02.2019 uviedol, že žalovanému nebola poskytnutá služba povolené prečerpanie, t.j. žalovaný sa dostal na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu účtovaním poplatkov z titulu prekročenia v zmysle § 1 ods.5, § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 29.04.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. účinnými od 01.02.2014, Úrokovými sadzbami produktov účinnými od 01.04.2014, Sadzobníkom poplatkov účinným od 01.02.2014, Výpismi z účtu žalovaného za obdobie od 29.04.2014 do 02.07.2018 a zistil nasledovné:

7. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 29.04.2014 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol osobný účet žalovaného. Súčasťou Zmluvy, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú, boli Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. V Zmluve žalobca a žalovaný dojednali aj podmienky o vydaní a používaní platobnej karty a podmienky o zriadení a poskytovaní služieb elektronického bankovníctva.

8. Z predloženého výpisu z účtu na meno žalovaného za obdobie od 29.04.2014 do 02.07.2018 vyplýva, že na účte žalovaného bolo vykonaných celkovo 179 kreditných transakcií v celkovej výške 80 084,63 Eur a 972 debetných transakcií v celkovej výške 81 718,28 Eur. Súčasťou debetných transakcií sú okrem iného aj 2 poplatky za upomienky- prečerpanie účtu po 15 Eur a 1 poplatok za výzvu- prečerpanie účtu po 30Eur, ako aj množstvo iných poplatkov (napr. poplatok za transakcie, za vedenie účtu atď.) a úroky spolu v sume 227,49 Eur. Celkový dlh ku dňu zrušenia účtu bol 1 633,65 Eur, ktorý žalobca previedol na svoj pohľadávkový účet, zatvoril účet žalovaného s nulovým zostatkom.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia Zmluvy účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

11. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

12. Podľa § 708 ods. 1,2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

13. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka).

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. V zmysle § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. V zmysle bodu 3.12 VOP žalobcu pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca zriadil a viedol v prospech žalovaného bežný účet. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy ako aj VOP bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť

akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

23. Súd mal preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili 29.04.2014 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb číslo 1531561004, predmetom ktorej žalobca zriadil a viedol účet pre žalovaného. Z výpisu z účtu žalovaného u žalobcu súd zistil, že ku dňu 02.07.2018 bol zostatok na účte žalovaného mínus 1 633,65 Eur. Na účte žalovaného bolo podľa predchádzajúcich výpisov realizovaných množstvo transakcií, pričom po tom, čo sa žalovaný dostal do debetu, boli okrem výberov, platieb a rôznych poplatkov na ľarchu účtu účtované aj poplatky 2x15 Eur za upomienky- prečerpanie v celkovej sume 30 Eur a 1 x 30 Eur poplatok za výzvu- prečerpanie a úroky v sume 227,49 Eur.

24. Z vykonaného dokazovania je teda nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovaného a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne. Súd k uvedenému konštatuje, že zmluvná podmienka s rovnakým obsahom, na základe ktorej si žalobca v prejednávanej veci uplatňuje svoj nárok na zaplatenie 28 %-ného úroku z nezaplatenej istiny - nepovoleného prečerpania, už bola rozsudkom Okresného súdu Košice zo dňa 29. novembra 2013, č. k. 36C/117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24. marca 2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich. O Ustanovení 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu pojednávajúcom o nepovolenom prečerpaní bežného účtu už bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 z 15.10.2015 rozhodnuté ako o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Rozsudok prvoinštančného súdu v tejto veci bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove vydaným vo veci 21Co 10/2016. Rovnako poplatky za výzvy, či upomienky pri prečerpaní účtu už boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné (napríklad rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/90/2015), a preto ani takéto žiadané plnenia nemožno súdom priznať. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a žalobu v časti úroku 28 % a v časti pohľadávky pozostávajúcej z poplatkov za prečerpanie prostriedkov na účte v sume spolu 60 Eur ako nedôvodnú zamietol.

25. Zároveň súd žalobu zamietol aj v časti pohľadávky vo výške 227,49 Eur, ktorú v zmysle vyjadrenia žalobcu tvoria úroky. V tejto časti svoj nárok žalobca nijako nešpecifikoval, neposkytol súdu skutkové tvrdenia a dôkazy preukazujúce uvedený nárok. V návrhovom konaní je výlučne na žalobcovi a jeho zodpovednosti čoho (akého práva) a na základe akých skutočností sa v súdnom konaní domáha. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok(povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť), a uviesť žalobný návrh. Žalobným návrhom je súd viazaný. Žalobca teda procesne zodpovedá za to čo a prečo žaluje, a za výber a formuláciu procesných prostriedkov. Je preto zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej § 132 ods. 1 CSP. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahraďiť odkazom na označené dôkazy. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, platí, že súd je viazaný žalobou. Nárok uplatnený žalobou je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok odôvodňuje, a skutkovým základom opísaným v žalobe v spojení so žalobným petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobou, ktorý je predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú všetky údaje, ktoré sú celkovo nutné k tomu, aby bolo jasné, o čom a na akom základe má súd rozhodnúť, a ktoré, ak budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť. Súd tak nemal zo strany žalobcu ani tvrdené, ani preukázané o aké úroky sa jedná, akou úrokovou sadzbou, z akých súm a na základe akého zmluvného dojednaní si uvedené úroky žalobca uplatňuje. Z výpisov z účtu žalovaného možno len dedukovať, že ide o úroky z povoleného prečerpania, ktoré však zmluvne dohodnuté ani neboli, čo uviedol aj samotný žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 26.2.2019. Na účely objasnenia uvedených skutočností súd nariadil pojednávanie, kde mohol žalobca doplniť svoje skutkové tvrdenia ohľadom uvedenej časti nároku, resp. preukázať ich dôvodnosť. Nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil, svoje skutkové

tvrdenia týkajúceho sa sporných nárokov nedoplnil, súd spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami v uvedenej časti žalobu zamietol.

26. Vo zvyšnej časti nároku, ktorú tvoria žalovaným nevrátené čerpané finančné prostriedky a ostatné poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov spojené s využívaním služieb dohodnutých Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (a v nej obsiahnutými zmluvami o zriadení účtu, o vydaní a používaní platobnej karty, o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva), teda poplatky nesúvisiace s tzv. nepovoleným prečerpaním, súd žalobe vyhovel.

27. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,80 %, nakoľko mal vo veci úspech vo väčšej časti uplatneného nároku (úspech 82,40 % - neúspech 17,60 % = čistý úspech 64,80 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Revúca.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.